

Reisverslag bezoek Filipijnen Stichting VeloVelo

20 februari tot en met 3 maart 2025

Donderdag 20 februari 2025

Rond 09.30uur zien we elkaar op Schiphol, we hebben er zin in! Het inchecken gaat volledig geautomatiseerd, alleen het plakken van de labels aan de koffer doen we zelf 😊. We drinken met de wegbrengers het traditionele koffietje en gaan dan in rap tempo door de douane; wat een rust op Schiphol. We vertrekken rondom de geplande tijd en vliegen in 12uur naar Hongkong. Het is een rustige vlucht waarbij we vooral het eerste deel in slaap vallen en het tweede deel wakker zijn en films kijken.

Vrijdag 21 februari 2025

Vroeg in de ochtend komen we aan in Hongkong, we voelen ons relatief fit. Op Hongkong is het weer ouderwets haasten en we zitten op net tijd op de volgende vlucht. In 2 uur vliegen we naar Manila. We zouden nu wel willen slapen. Toch doen we dit niet, omdat we volop praten over de projecten en de komende afspraken. We kijken ernaar uit om onze contactpersonen weer te zien. We hebben onze koffers snel en gaan naar de aankomsthal. Onze chauffeur Rico staat even vrolijk als altijd ons op te wachten en brengt ons naar het hotel in de wijk Malate.

Deze wijk staat bekend om de grote hoeveelheid straatkinderen en (kinder-)prostitutie; een belangrijk werkgebied van onze lokale partner Kanlungan. We checken in bij het hotel, verwijderen wat mieren van ons bed, frissen ons op en gaan richting het hoofdkantoor van Kanlungan. Het kantoor is gevestigd in een van de locaties waar in dit geval de crisisopvang voor o.a. misbruikte, verwaarloosde en/of mishandelde kinderen plaatsvindt. We werken al meer dan 10 jaar met Kanlungan samen. We spreken met elkaar de cijfers, projecten en de plannen door. Het was een goed gesprek

waarin de verwachtingen en doelen van weerskanten duidelijk zijn besproken. We spreken af elkaar woensdag weer te zien, als we terug zijn uit het noorden. We eten een sandwich op de kamer en gaan rond 20.00uur naar bed, we zijn moe!

Zaterdag 22 februari 2025

We staan vroeg weer op, want Rico komt ons halen om naar Casat te gaan. Hij heeft al een permit geregeld, zodat we over de nieuwe skyway kunnen reizen door Manila. Het eerste stuk rijden we door de stad, tussen alle jeepneys, tricycles, brommertjes, auto's en mensen door. Het gaat met een hoop kabaal en erg langzaam. We zijn na een uurtje de stad uit en bij de highway, deze weg loopt over de stad heen en daar rijden alleen auto's, bussen en vrachtwagens. Nog steeds druk, maar stukken minder ;) We rijden verder naar het noorden en dat gaat relatief voorspoedig. We lunchen onderweg en herinneren ons goede voornemen van de vorige keer weer; vooraf oefenen met lepel en vork eten van een kippenpoot of -vleugel. Helaas bedenken we dat ons nu pas en lopen we te klooiën. We proberen Rico zo goed mogelijk na te doen en we zullen er over een paar dagen vast weer aan gewend zijn!

De laatste 2,5 uur rijden we door de bergen en komen dan uit in Bayombong, het dorp vlakbij bergdorp Casat, waar we overnachten. Onze lokale contactpersoon aldaar, Norla, staat al op ons te wachten in de lobby. We nemen de laatste updates met elkaar door en gaan weer vroeg slapen, de jetlag is nog aanwezig.

Zondag 23 februari 2025

Onze eerste stop is bij de familie van Jazmin, onze High School student. Ze zijn ontzettend blij ons te zien, het is een hartelijk welkom. We praten bij en Jazmin vertelt trots dat ze de leerling vertegenwoordiger is van haar High School. Wat goed dat ze zich, naast goede schoolresultaten, ook op deze manier kan ontwikkelen! We beloven haar vanmiddag te bezoeken als ze gaat optreden in de kerk.

We gaan door naar Mabel en zien dat ze nog even vrolijk is als anders. Ze reageert op ons contact en maakt haar vertrouwde geluiden. We zien ook dat ze sterk vermagerd is en kan minder lang opblijven dan voorheen. Ze lijkt achteruit te gaan. Bij het laatste bezoek aan de neuroloog bleek dat de dosering van de anti-epileptica opgehoogd moet worden en dat de vermagering past bij de aandoening van Mabel. De zussen van Mabel, Emyrie en Mary Ann, zijn ook thuis. Mary Ann werkt een aantal dagen per week in het dorp en zorgt, samen met haar moeder Maria, voor dochter Keisha, neefje Mathew en Mabel. En Emyrie is druk aan het studeren voor een examen, wat onderdeel is van de procedure om in Engeland te gaan werken. Ze vindt het spannend en kijkt er ook naar uit. Het is leuk Mabel weer te zien en de meiden te spreken, zij hebben ook ons scholingsprogramma gevolgd.

Fijn te zien dat ze hun dromen waarmaken en tegelijkertijd hun familie ondersteunen. Een prima uiting van onze droom!

De volgende stop is bij Lorelyn, zij zit in het derde jaar College van de opleiding Engels. Ze haalt goede cijfers en is gedreven haar opleiding goed af te maken. Begin volgend schooljaar staat haar stage op de planning; Engels geven op een middelbare school. Ze kijkt ernaar uit en vindt het tegelijkertijd superspannend! Wij hebben er in ieder geval vertrouwen in. Nog een stuk verderop in het dorp woont Abigail met haar familie. Abigail studeert bijna af aan de opleiding criminologie en loopt op dit moment stage. Haar grote droom is agent te worden op straat, maar ze weet ook dat de meeste vrouwen op kantoor gaan werken. Dat zou wel een teleurstelling voor haar zijn, maar ze blijft strijden om haar droom waar te maken en daar zijn we trots op. We ronden de dag af met een bezoekje aan de kerk van Jazmin en haar ouders. Er komt een externe spreker en Jazmin zingt in het

koor en speelt ukelele. Mooi om haar in haar element te zien!

Het was een leuke en intensieve dag, fijn te horen hoe het met iedereen gaat en hoe welkom we weer zijn. Bij ieder huisbezoek hebben we gezien dat er veel schade is aan de huizen als gevolg van wateroverlast en stormen. Terug in het hotel bespreken we met Rico wat we gezien hebben en wat we mogelijk kunnen doen als ondersteuning. We besluiten er een nachtje over te slapen en morgen nog een rondje inventarisatie te doen.

Maandag 24 februari 2025

We starten de dag op Casat High School, we hebben hier een tijdje geleden een printer en uniformen gedoneerd. We worden ontvangen door de directrice en de mentor van Jazmin. Na het invullen van allerlei officiële papieren maken we een foto met elkaar en de printer. We krijgen een rondleiding door de school en het terrein. Bijzonder te zien dat er veel gelijkenissen zijn met de scholen in Nederland.

Het rondje huisbezoeken van gisteren doen we opnieuw en dit keer hebben we potlood en papier bij ons; we inspecteren, uiteraard onder begeleiding van de lokale kenners ☺, de woonsituaties en noteren wat er nodig is; o.a. cement, blocks, golfplaten, balken en zand. We gaan naar de lokale

groothandel en laten een offerte opmaken. Voor 860,- kunnen we 4 huizen repareren/waterproof maken en dat gaan we dus ook doen! De winkel gaat sluiten rond lunchtijd, dan kunnen wij mooi naar de bank om geld te pinnen. Ook gaan we terug naar Casat om de familie vertegenwoordigers op te halen, want die moeten in de shop hun gegevens doorgeven i.v.m. de levering van de spullen. De families gaan de komende weken zelf aan de slag met de reparaties.

Vanuit het dorp Bayombong brengen we ook een nieuwe voorraad luiers en poedermelk mee voor Mabel. In de avond werden we door alle families en ook onze oud-studenten verrast met een lekker buffet, met heuse taart. Wat een fijn cadeau! Het is een gezellige avond en we nemen vermoeid, maar blij afscheid. We spreken af dat ze ons weer op de hoogte houden met foto's en updates via Messenger.

In het hotel nemen we, onder het genot van een koffie, de dag door en typen we alle verslagen weer voor Facebook, Instagram en dit verslag. Wat hebben we weer goede en fijne dagen gehad in Casat. Het blijft bijzonder te zien dat ieder project wat we hier hebben opgestart zich tot een succes ontwikkelt of heeft ontwikkeld. We zijn trots op wat we hier allemaal bereikt hebben.

Dinsdag 25 februari 2025

Voor we vertrekken richting Manila ontbijten we met rijst, broccoli en kippenvleugels bij Norla. We praten elkaar bij, delen de laatste nieuwtjes uit en nemen dan hartelijk afscheid. Norla is onze vertegenwoordiger en tussenpersoon in Casat. Zij verstrekt aan de studenten hun allowance en de medicijnen voor Mabel. Ze houdt alle gegevens bij en overhandigt dit ons. Het is fijn met haar samen te werken. Na een gezellig afscheid stappen we in de auto, terug naar Manila. Onderweg krijgen we foto's binnen uit Casat; de leveringen zijn gedaan en de families kunnen aan de slag.

In Manila zien we de grote wolkenkrabbers weer boven de sloppenwijken uit tornen, het blijft toch vreemd gezicht. We nemen nu de hoogste skyway en ontwijken zo de drukte van de stad. In 6,5uur zijn we terug in de wijk Alabang, waar we de komende dagen verblijven om de projecten in Manila te bezoeken. Einde van de middag checken we in, Marjolein boekt een massage en Linda doet wat werk. Na een douche en een hamburger op de kamer, stappen we rond 22.00uur in bed. Op naar morgen!

Woensdag 26 februari 2025

We starten de dag vroeg bij Tunasan, het dagcentrum waar straatkinderen o.a. kunnen douchen en huiswerkbegeleiding, coaching en counseling krijgen. We praten met de staff over onze beslissing om, na het zien van de cijfers, geen nieuw onderkomen te kopen. We gebruiken het gespaarde budget voor het renoveren van de panden die ze bezitten; de Girls en Boys Home en het hoofdkantoor inclusief level 1 waar we afgelopen vrijdag op gesprek waren. Het pand in Tunasan wordt gehuurd en is daarom niet handig om in te investeren qua renoveren. Hoewel ze het erg jammer vinden, begrijpen ze het wel. En natuurlijk blijven we deze locatie ondersteunen met het voedselproject en de studenten met hun studiekosten.

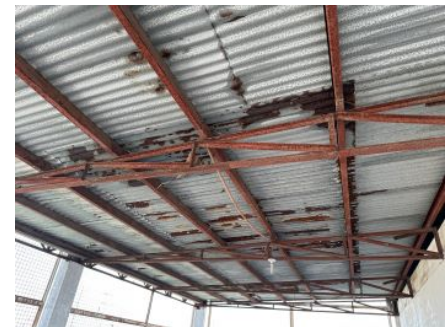

Onze studenten Jonel, Rex, Jamaica en Arjun druppelen een voor een binnen en we spreken ze allemaal; hun cijfers gaan vooruit en ze houden hun droom om te werken als marketingmanager, leraar, stewardess, machinekamer op een cruiseschip duidelijk voor ogen. Fijn om te horen dat het, gezien de erbarmelijke omstandigheden waarin ze leven, goed met ze gaat. Ze worden door de social workers en de leraar op Tunasan ook goed gecoacht. Helaas zien we scholier Zaira niet, omdat ze een lange schooldag heeft. We zijn blij met deze lokale partner al zo lang samen te werken.

Na alle gesprekken gaan we op de foto met alle straatkinderen die zijn gekomen voor de lunch; vaak is er thuis maar 1x per dag iets te eten, dus ze komen graag naar het centrum. En zo kunnen de social workers een oogje in het zeil houden m.b.t. hun situatie en inspringen waar nodig. We vertrekken naar de Girls Home waar we met de lokale leiding en de directrice van Kanlungan en een manager hebben afgesproken. We willen het gespaarde budget (deels) inzetten om de Girls Home op te knappen. In dit huis wonen 12-20 meiden die niet meer thuis of bij familieleden kunnen wonen. De meiden hebben allen een traumatisch verleden a.g.v. misbruik, verwaarlozing en/of mishandeling. Ze zijn tussen de 7 en 21 jaar en wonen hier permanent, er is altijd een huismoeder en minimaal 3 social workers aanwezig om de meiden te begeleiden in hun trauma verwerking en hun opgroeiende leven.

We starten met de inventarisatie op de bovenste verdieping en dalen af naar beneden. We schrijven op wat ons opvalt: het dak is lek, de wc's werken niet goed, er is geen douche, de plafondplaten zijn los/kapot a.g.v. lekkage, er is schimmel in de keuken. We spreken af dat zij per verdieping een lijst maken met de needs en dat ze 3 aannemers een offerte laten maken. Kanlungan zal op basis van de offertes en de houding van de aannemers (ze krijgen immers met een preciaire doelgroep te maken!) t.o.v. de werkplek een voorstel aan VeloVelo doen wie het werk kan uitvoeren. We krijgen in de loop van maart meer informatie, we kijken ernaar uit.

Het bezoek aan de Girls Home is altijd intensief, ook al zijn de meiden op het eerste gezicht vrolijk, je weet wat ze hebben mee gemaakt en dat voel je ook wel aan de sfeer die in het huis hangt. Er is een boel stress. Mooi als straks de zorgen om de lekkage weggenomen kunnen worden en ze gebruik kunnen maken van een goed werkende toilet en douche.

Na afloop van het bezoek hebben we nog een afspraak met twee heren die actief zijn in de lokale Rotary Club. We horen hoe zij te werk gaan en zij stellen vragen hoe wij dingen aanpakken en voor elkaar krijgen. Ze zijn onder de indruk van 2 Nederlandse vrouwen die al bijna 15 jaar zo succesvol hun projecten weten te runnen. We nemen het compliment aan 😊 Pas tegen 21.00uur zijn we terug in het hotel, het was weer een lange en intensieve dag. Bij het opstaan beginnen de hersens al te kraken en het gaat de hele dag door, we schakelen continu van onderwerp, afspraak, omgeving, mensen, doelen en wensen. We overleggen veel om de zaken helder te houden en zo worden we elke dag iets vermoeider. We werken alle informatie weer bij en gaan laat slapen.

Donderdag 27 februari 2025

We starten de dag rustig op met een koffietje in een nabijgelegen koffietentje in ATC. Fijn om even niet onderweg te zijn en onze gedachten rustig met elkaar te bespreken. Ondertussen kijken we wat rond en houden we even pauze bij de voetmassage voor Marjolein. Het is lekker rustig in het centrum, we komen wat tot rust. We krijgen ondertussen een verdrietig bericht; de vader van onze student Jamaica is vanmorgen plotseling overleden. We besluiten morgen even langs de familie te gaan.

In de middag worden we weer opgehaald door Rico om naar de wijk Taguig te gaan. Hier wonen onze oud-studenten Ivy en Jhune Albert. Ze wonen bij hun tante en oom in de buurt en hebben een goede baan gevonden in Manila. Met hun inkomen onderhouden ze hun familie in Casat, precies zoals we het bedoeld hebben! Het is een leuk weerzien en we wisselen verhalen uit en halen

herinneringen op. Ze laten de kamer zien die ze huren; klein maar schoon. Ze nodigen ons uit voor het

eten en we stappen in de auto op weg naar BSG, vlakbij zaken centrum Makati. Omdat het al bijna 22.00u is, is er al veel gesloten. We lopen zo'n 25 minuten voor we iets vinden waar we nog wat kunnen eten. Het is gezellig, maar de vermoeidheid slaat bij iedereen toe. We zetten ze weer af bij hun kamer en rijden in een uurtje terug naar ons hotel. We werken nog wat

administratie bij en liggen 02.00 uur pas in bed.

Vrijdag 28 februari 2025

Na een korte nacht en goed ontbijt stappen we rond 10.00uur weer bij Rico in de auto. We rijden naar Tunasan en halen Vernon op; de social worker. Hij rijdt met ons mee naar de familie van Jamaica. Onderweg kopen we een klein bloemstuk en vullen we een enveloppe met geld voor de familie. We rijden de wijk in waar Jamaica woont. We zijn hier al vaker geweest, maar toch doet de aanblik van deze wijk weer wat met ons. Overal huisjes van golfplaten, karton en hutjemutje gebouwd. Een aantal maanden geleden woedde hier een brand, dat moet heel angstig geweest zijn voor de mensen. Je kan geen

kant op. We parkeren de auto en lopen verder, we zien dat er midden op de weg een partytent staat. In deze tent ligt de vader van Jamaica opgebaard. Omdat de kist niet door alle smalle steegjes en in het kleine huisje past, hebben ze toestemming het zo aan te pakken; dat is gebruikelijk in dit soort sloppenwijken. We condoleren de familie, drinken koffie en eten een koekje en vervolgens doneren we onze bijdrage voor de begrafenis. Geheel volgens traditioneel gebruik. Als we teruglopen naar de auto wijst Vernon ons op het huisje van een meisje die vaker bij Tunasan komt; ze woont met haar broertjes en zusjes op een oppervlakte van 3m², het is er vies en ruikt nog erger. De blik in haar ogen hebben we eerder gezien bij de meiden die in de Girls Home leven. Het is een treurig aanblik.

Enmaal terug in de auto ontstaat er in de straat een vechtpartij, er wordt geschreeuwd en met flessen gegooid. Rico rijdt rustig, maar toeterend door en dit lijkt de vechtersbazen even te remmen. We maken wat mee op een dag hoor!

We gaan met Vernon en later ook met huismoeder Melody, kijken naar o.a. nieuwe borden, lepels en vorken voor Tunasan. We vinden ze en scoren ook nog een kast voor in de keuken, opklaptafels, bekers, schalen en matjes voor de kinderen om op te slapen. Een goede score en alles is heel welkom in Tunasan! Mel neemt alles mee met de tricycle terug naar Tunasan en wij rijden door naar de Junior High school van onze student Sophia. Ze heeft toestemming gekregen om ons haar klaslokaal te laten zien. Het is niet gebruikelijk dat scholen in Manila gasten ontvangen, dus we nemen deze kans! We krijgen een rondleiding, spreken even met haar lerares en kletsen met haar vrienden. Leuk om dit mee te maken. We rijden met Rico en Sophia naar haar huis, waar ook onze student Rederick is. We praten bij over hun schoolresultaten, dromen en hoe het met ze gaat. Met beide gaat het goed op school en dromen ze van een leven

als schipper en verpleegster. We gaan met elkaar op pad naar de Starbucks, hier is hun broer en onze oud student Richie aan het werk. We bestellen een koffie bij hem en maken een foto. Mooi om hem aan het werk te zien! Na de koffie steken we over, want we zijn door de kinderen uitgenodigd Koreaans te eten. Het lijkt een beetje op het Nederlandse gourmets. Het is gezellig en een leuke ervaring. Rond 20.00uur zijn we in het hotel terug waar Marjolein nog een welverdiende ontspannende massage boekt en Linda op de kamer de administratie bijwerkt. Het was weer een intensieve en afwisselende dag!

Zaterdag 1 maart 2025

We ontbijten voor het gemak in het hotel en kijken met een koffietje in de hand uit over de skyline van Manila en in de verte de baai. Rico en Sophia komen ons halen en we starten de dag bij de opticien. De bril van Sophia is kapot en ze heeft moeite met lezen van het schoolbord. Na de oogmeting en het passen van verschillende monturen is er een match! Ze mag de bril over 9 dagen ophalen. Een goed begin van de dag. Met Rico gaan we naar de hardware waar we een bestelling plaatsen voor benodigdheden voor het aanbouwen van een overkapping aan het huis, zodat de regen niet naar binnen komt. De spullen zullen komende week geleverd worden. Fijn dat we dit ook voor Rico kunnen doen, hij is voor ons van onschatbare waarde tijdens onze bezoeken. Na de lunch brengt hij ons terug naar het hotel, waar we alvast een start maken met het inpakken van de koffers. We lopen einde van de middag nog even naar de nabijgelegen centrum waar we een koffie drinken en wat rondlopen. Op de terugweg komen we 3 straatkinderen tegen die vragen om geld. Dat geven we niet, maar we halen wel een combi-deal voor ze bij de Jollibee; rijst met kip en cola. Dit wordt uitbundig ontvangen.

Zondag 2 maart 2025

We staan rustig op, pakken de koffers in, vragen om een late check-out en lopen naar het nabijgelegen Festival Mall. De Mall is enorm groot, lawaaiig en er is van alles te vinden. We zijn hier andere jaren wel vaker geweest, dus het is leuk hier weer even rond te dwalen. We ontbijten in de Mall, kijken wat rond en gaan dan rond de middag terug naar het hotel. We pakken de laatste spullen in, versturen het reisverslag en gaan om 15.00uur naar de lobby. Rico komt ons zo halen om naar het vliegveld te gaan. We vliegen om 19.20uur en reizen weer via Hongkong. De overstaptijd is slechts een uur, dat hebben we vaker gedaan en gehaald, dus dat zal dit keer vast ook lukken. Vanaf Hongkong naar Amsterdam is het nog ruim 14 uur vliegen en naar verwachting komen we maandagochtend 3 maart rond 06.30uur aan op Schiphol.

Terugblik

We kijken terug op een geslaagde reis; in hoog tempo hebben we alle projecten bezocht, bijgestuurd, aangemoedigd en/of geremd. En vooral hebben we genoten. Zoals altijd als we hier zijn gaat het contact, de samenwerking en de uitvoering vanzelf. Alle scholieren en studenten maken hun dromen waar en werken er hard voor. De families die we ondersteunen zijn dankbaar met de steun en pakken alle kansen met beide handen aan. Met Kanlungan is het als altijd fijn samenwerken; de Girls Home zal opknappen en ook op Tunasan zetten we onze hulp voort. We zijn trots op onze samenwerking met elkaar en met alle mensen met wie we hier samenwerken. Het voelt als een echte tandem; we helpen elkaar een stuk voorwaarts en de sterkste zit voorop. Na een tijdje stappen de mensen af en kunnen ze zelf weer verder. Passend bij onze visie en missie.

We bedanken al onze lezers, volgers, sponsors en alle andere geïnteresseerden voor hun steun en bijdragen gedurende het jaar en zeker ook deze reis.

Linda Selhorst en Marjolein van Wijk
Oprichters en Bestuur Stichting VeloVelo
IBAN: NL18RABO0153206187
www.velovelo.info

